

[Waldorff]

relse. De har åbenbart en anden opfattelse af, hvordan landsplanlægningen skal foregå, end hele folketinget inklusive socialdemokratiet, men da der har været travlt i miljøministeriet, så opdagede miljøministeren ikke, at det, der står i planstyrelsens udkast, ikke er helt i overensstemmelse med det, som socialdemokratiet mener, og så smutter den igen i det led.

På ministermødet har man naturligvis også travlt, og der er ikke rigtig nogen af de tilstedeværende, der overhovedet har fået kigget i landsplanredegørelsen, men man går ud fra, den er i orden, når den nu kommer fra planstyrelsen, og så glider den også igennem dér, og først da man står over for en politisk diskussion af den i folketinget, finder man ud af, at det faktisk ikke var så heldigt, det, man havde begået dér. Det får ikke regeringen til at sige: det var ikke så godt, vi mener faktisk heller ikke helt selv det, der står i den, så derfor må vi hellere lave noget andet. Nej, det får regeringen til at sige: hvis man vedtager en dagsorden, der kritiserer regeringen for de fejl, den har begået, så går vi af.

Det er egentlig en helt ustyrlig måde at føre parlamentarisk politik på, at man ved hjælp af den slags kneb nægter åbent at indrømme sine fejltagelser, og vi har faktisk ikke tænkt os at bøje os for den slags revolvermetoder. Vi har sagt, at vi var enige i venstres dagsorden. Det er vi stadig væk. Vi har tænkt os, eftersom vi også kan være enige i socialdemokratiets dagsorden, at dersom socialdemokratiets dagsorden kommer til afstemning først, vil vi undlade at stemme for den dagsorden. Hvis det bliver omvendt, sådan at man først stemmer om den oprindelige dagsorden og den bliver nedstemt, så vil vi naturligvis bagefter stemme for socialdemokratiets dagsorden.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg er blevet anmodet om, at mødet udsættes et kvarter. Jeg skal derfor afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 17.50.

Mødet udsat kl. 17.33

Mødet genoptaget kl. 17.50

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Svend Erik Hovmand (V):

Da den almindelige tradition i dette ting jo er, at regeringens dagsorden normalt vil komme til afstemning først i den situation, vi befinder os i nu, føler jeg anledning til at gøre et par bemærkninger, først og fremmest til regeringens dagsordensforslag.

Må jeg allerførst konstatere, at den radikale ordfører finder, at de to dagsordensforslag udtrykker det samme. Jeg havde lyst til at spørge, om miljøministeren er enig i denne vurdering.

Dernæst vil jeg gerne sige, at vi i venstre føler, at regeringens forslag til dagsorden i høj grad er udtryk for, at regeringen selv føler, at den er kommet på afveje, at regeringen gør en klar indrømmelse i retning af det, som der visselig er et flertal for i dette ting, nemlig modstand mod centralisering. Regeringen gør en klar indrømmelse, og vi mener, at denne dagsorden er udtryk for det, men vi mener til gengæld ikke, at den indeholder det samme som det, der er foreslået i den oprindelige dagsorden. Den oprindelige dagsorden taler jo om en afstandtagen til regeringens landsplanredegørelse og den centralisering, der ligger i landsplanredegørelsen, og den opfordrer regeringen til at respektere de udbredte ønsker om at sikre landsbyerne og de mindre bysamfunds fremtidsmuligheder. Det er der ikke tale om med regeringens forslag. Den taler alene om at styre væksten, men ellers ikke om at sikre noget som helst. Den vender sig ikke imod den centraliseringstendens, som landsplanredegørelsen er udtryk for.

På denne baggrund vil vi ikke kunne stemme for regeringens dagsorden, men vi mener til gengæld, at den er et lille skridt i retning af det, vi ønskede. Vi mener, at regeringen hermed har erkendt, at den er gået for vidt, og vi vil derfor undlade at stemme.

Ernst Schmidt (FP):

Det er en meget sigende og dog besynderlig debat, vi har haft i dag. Alle taler om, at man vil gavne landsbyerne, og alle er klar over, at centralisering ikke duer, når man skal gavne landsbyerne. Der er bare et men, som vi har hørt. Hvis man skal gavne lands-